

# **Instytut B61 - EWOLUCJA GWIAZD**

Poglądowy opis spektaklu

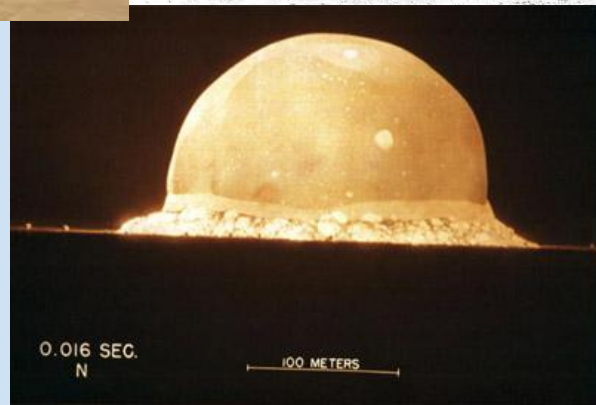
# O Instytucie B61

Instytut B61 – międzynarodowa grupa artystyczna należąca do nurtu art & science założona w 2009 roku w Toruniu przez astronoma, kuratora i popularyzatora nauki Jana Świerkowskiego, wspierana przez Fundację Platon im. Kuby Rumińskiego. Instytut B61 to również nazwa fikcyjnej placówki badawczej, w której rozgrywa się akcja działań artystycznych. Instytut realizuje projekty art & science (głównie z dziedziny astronomii), w formie immersyjnych widowisk site-specific z pogranicza teatru, widowiska multimedialnego, happeningu, koncertu, gry terenowej i instalacji.

# O Ewolucji Gwiazd

Ewolucja Gwiazd to spektakl site-specific, podczas którego widzowie śledzą etapy życia gwiazdy: od jej narodzin z materii międzygwiazdowej, aż do wielkiej katastrofy w nadfiolecie - gwałtownego wybuchu supernowej. W spektaklu proces ewolucji gwiazd przedstawiony jest za pomocą kilkunastu immersyjnych scen. Kolejne sceny spektaklu rozgrywają się w różnych pomieszczeniach, a widzowie podążają z jednego modułu do drugiego, nie mogąc wrócić do przestrzeni, które opuścili. Poszczególne moduły układają się w logiczną opowieść, która swoją warstwę filozoficzną czerpie ze współczesnej nauki. Każdy z modułów może mieć inną formę, gdyż wywodzi się z różnych form wyrazu artystycznego i tradycji, wśród których dominują performance, live acty, video-art, sound-art, muzyka i instalacje, rzadziej rzeźba czy malarstwo.

# Nastrój



# Profesorowie Instytutu

Narracja prowadzona jest przez 2 lub 3 profesorów Instytutu B61 (aktora i astronoma) będących cały czas z widzami. Profesorowie mają nakreślone ramy spektaklu oraz kluczowe kwestie, które muszą paść. Interakcje pomiędzy nimi a widownią nie są reżyserowane i polegają na wyczuciu i humorze sytuacyjnym aktorów. Pomiedzy widownią a profesorami z reguły nawiązuje się nic porozumienia - widzowie przez większość spektaklu są zdani na łaskę profesorów, którzy mogą nawet zdecydować o przerwaniu spektaklu. Zarówno muzycy jak i technicy nazywani są pracownikami Instytutu, ale z reguły nie wchodzą w reakcje z widownią.



# 1. Start

Po przybyciu na wcześniej umówione miejsce, widzowie witani są przez aktorów. Następnie wykonują kilka prostych czynności, maszerują, synchronizują zegarki etc. Często to w tym miejscu otrzymują kombinezony, które noszą do samego końca spektaklu. Ten etap spektaklu ma na celu integrację grupy, ułatwienie aktorom kierowania widzami oraz skupienie uwagi uczestników.



## 2. Wyciemniony bus

Na tym etapie widzowie odbywają około 10 - 15 minutową podróż z punktu zbiórki na teren Instytutu. Od tego momentu, aż do końca spektaklu nie będą wiedzieć, gdzie się znajdują. Zabieg ma na celu dalsze skupienie uwagi, nawiązanie emocjonalnej relacji pomiędzy aktorami i widzami oraz wprowadzenie atmosfery tajemniczości. Podczas podróży widzowie słyszą z reguły film instruktażowy.



# 3. Wejście

Na tym etapie widzowie zapoznają się z podstawowymi zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi w trakcie przebywania w miejscu spektaklu. Jest to specjalnie zaaranżowana sala.





## 4. Instalacja Liczypiach



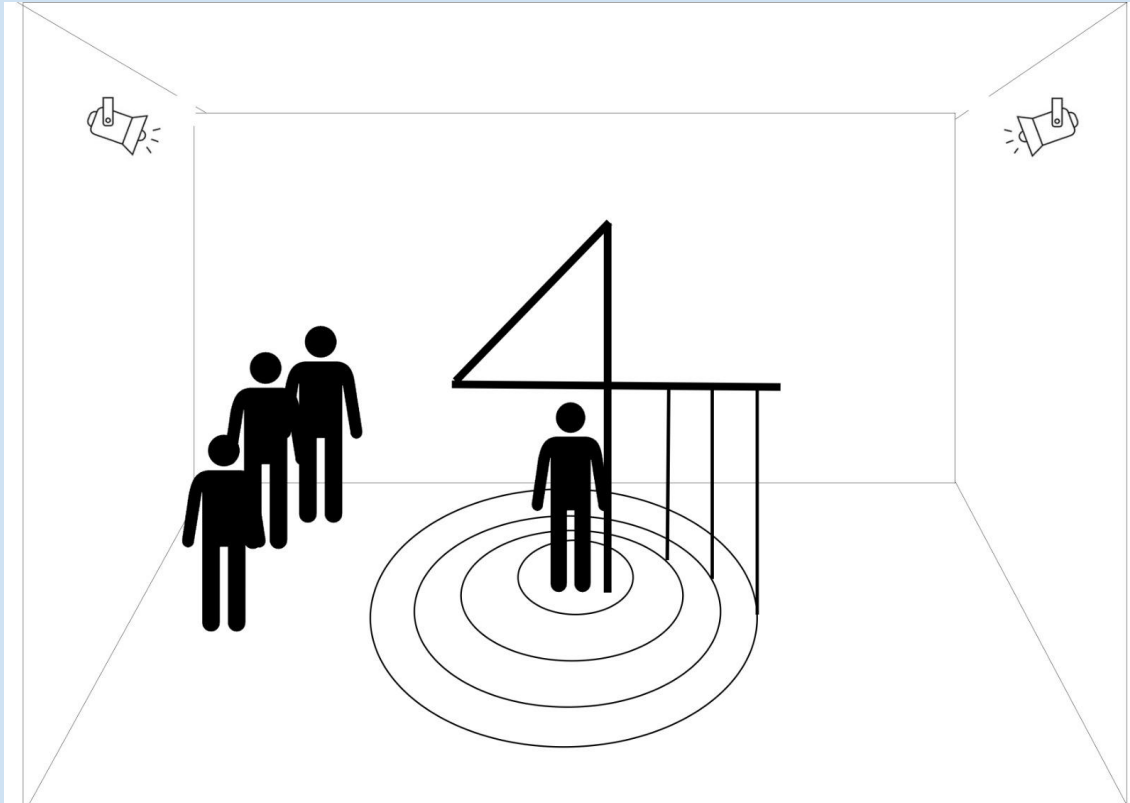
## 4. Instalacja Liczypiach



## 4. Instalacja Liczypiach



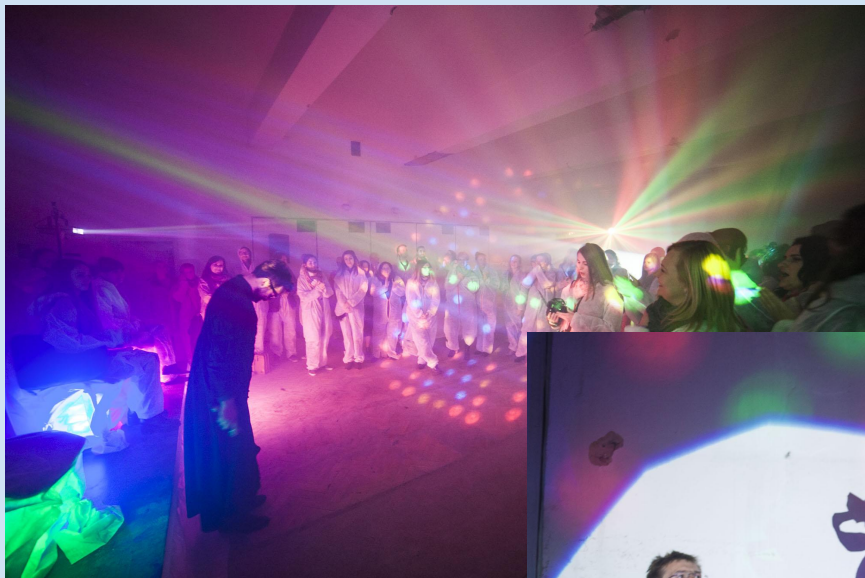
# 4. Instalacja Liczypiach



## 4. Instalacja Liczypiach

Pierwsze laboratorium Instytutu to tzw. Liczypiach. Instalacja składająca się z centralnego punktu, który wyznacza ruchoma machina i kilka ton piachu usypanych w wielkie koło. Widzowie po wprowadzeniu do pomieszczenia stają wokół instrumentu badawczego, który ułożony w ten sposób tworzy model galaktyki eliptycznej (kilka milionów ziaren piasku, to kilka milionów gwiazd, odrębnych światów) stymulowanej falami grawitacyjnymi. Profesorowie Instytutu rozpoczynają rytuał intuicyjnego szacowania liczby gwiazd galaktyki, który jest pierwszym etapem pozwalającym uchwycić przyszłym adeptom Instytutu ogrom Wszechświata. Rytuałowi towarzyszą silne niskie dźwięki oraz spożywanie musujących substancji.

# 5. Instalacja Protogwiazda

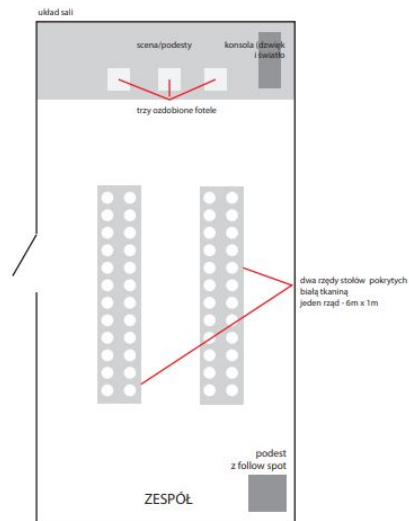


# 5. Instalacja Protogwiazda

PROTOSTAR  
scenografia

Biała sala o wymiarach minimum: 12x6m

Wyciemniona - okna zakryte od wewnątrz białą tkaniną (np. fizeleiną)



## 5. Instalacja Protogwiazda

Instalacja poświęcona formowaniu gwiazdy i losowej determinacji jej przyszłego życia. Podczas kiczowatego wesela, obfitującego w prymitywne rytuały i pełne seksualnych podtekstów konkursy, zapada najważniejsza decyzja życia gwiazdy - ustala się jej masa. Wszystko co wydarzy się potem jest tylko pokłosiem tego pseudowyboru. Zebraniu przewodniczy ksiądz/wodzirej, zachęcający do rubasznych i obślizgłych praktyk.



## 6. Instalacja Gwiazda Ciągu Głównego



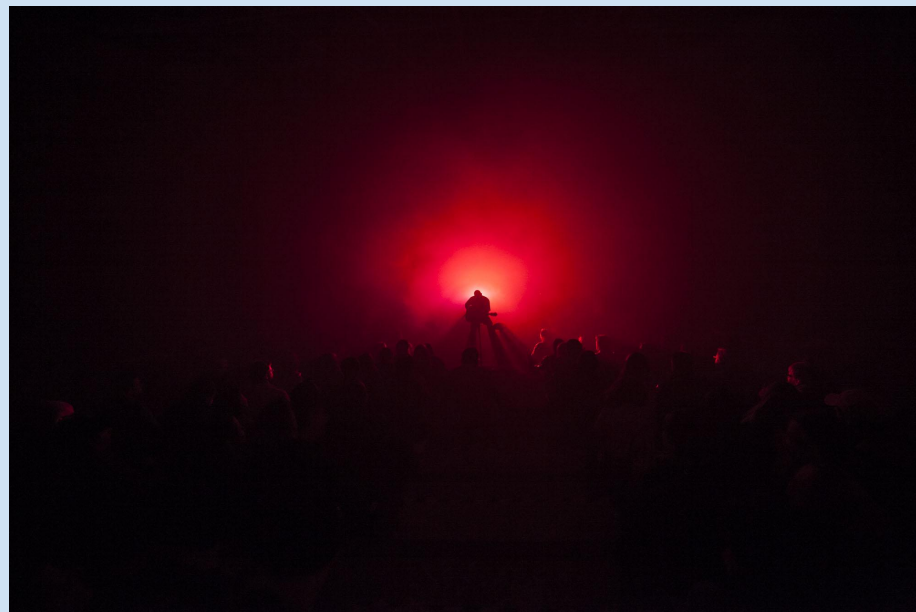
# 6. Instalacja Gwiazda Ciągu Głównego



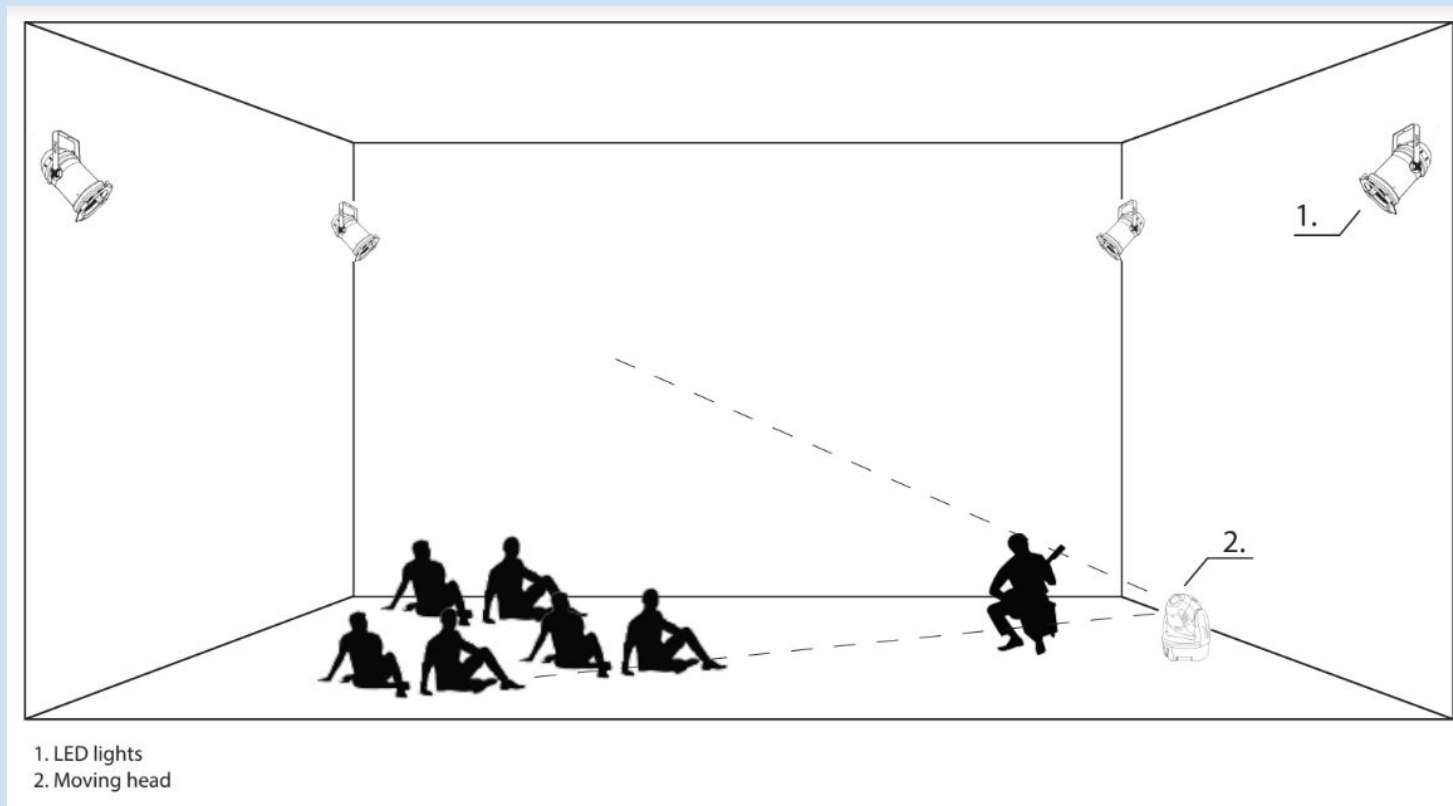
## 6. Instalacja Gwiazda Ciągu Głównego

Instalacja muzyczna poświęcona esencji życia każdej gwiazdy - spalaniu wodoru w hel. Widzowie podróżują do jądra gwiazdy (małego, ciasnego pokoju o wymiarach około 4 x 4 m), w którym panują ekstremalne warunki - gigantyczna gęstość, ciśnienie i temperatura. Pomieszczenie jest wypełnione ścinkami papieru, w rogach i na środku rozmieszczeni są muzycy indyjskiego zespołu. Dzięki ogromnemu zbliżeniu cząstki zaczynają się łączyć produkując energię w postaci światła. Papier wyrzucany jest w górę przy jednoczesnym uruchomieniu stroboskopu

## 7. Instalacja Czerwony Olbrzym



# 7. Instalacja Czerwony Olbrzym



## 7. Instalacja Czerwony Olbrzym

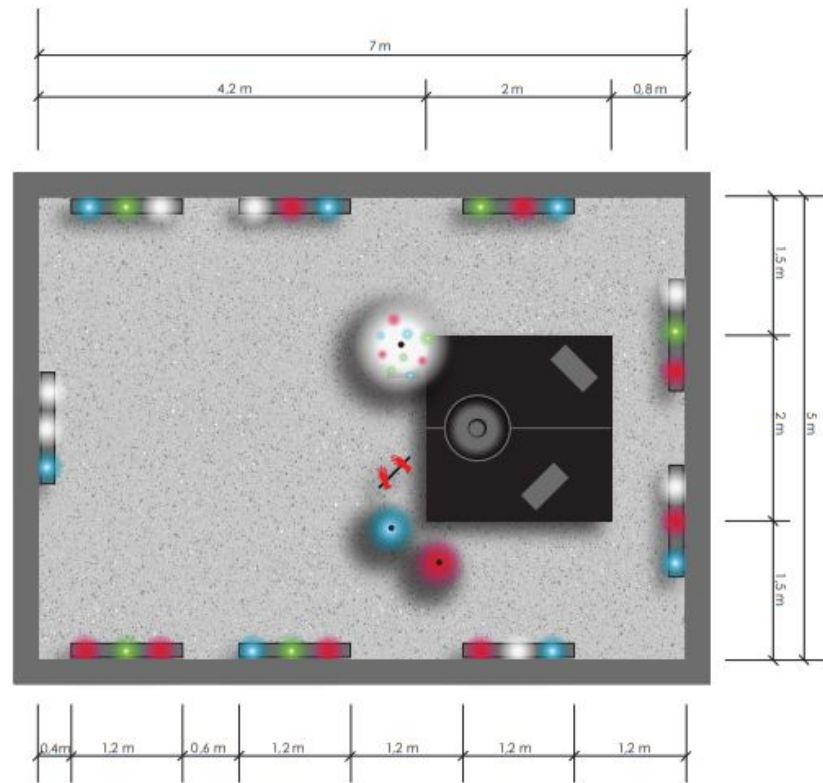
Bardzo prosta instalacja - człowiek, gitara i silne czerwone światło z za pleców. Po etapie euforii poprzedniej instalacji następuje odpuszczenie emocji i refleksja. Podczas tej instalacji opowiadana jest ważna metafora o tym, że Słońce będzie żyć 12 mld lat i jesteśmy w połowie drogi.

## 8. Instalacja Mgławica Planetarna

Performance polegający na tworzeniu na żywo jadalnych modeli mgławic planetarnych za pomocą gigantycznej maszyny do waty cukrowej. Modele podświetlane są od środka i rozdawane publiczności.

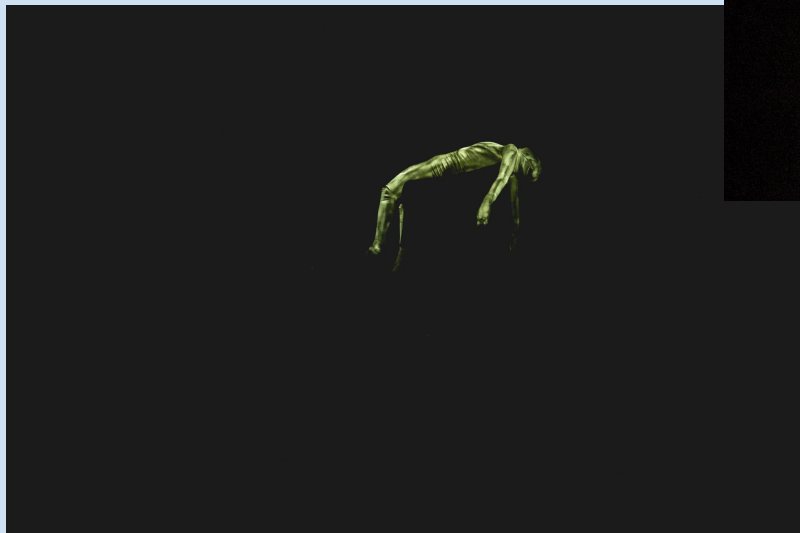


# 8. Instalacja Mgławica Planetarna

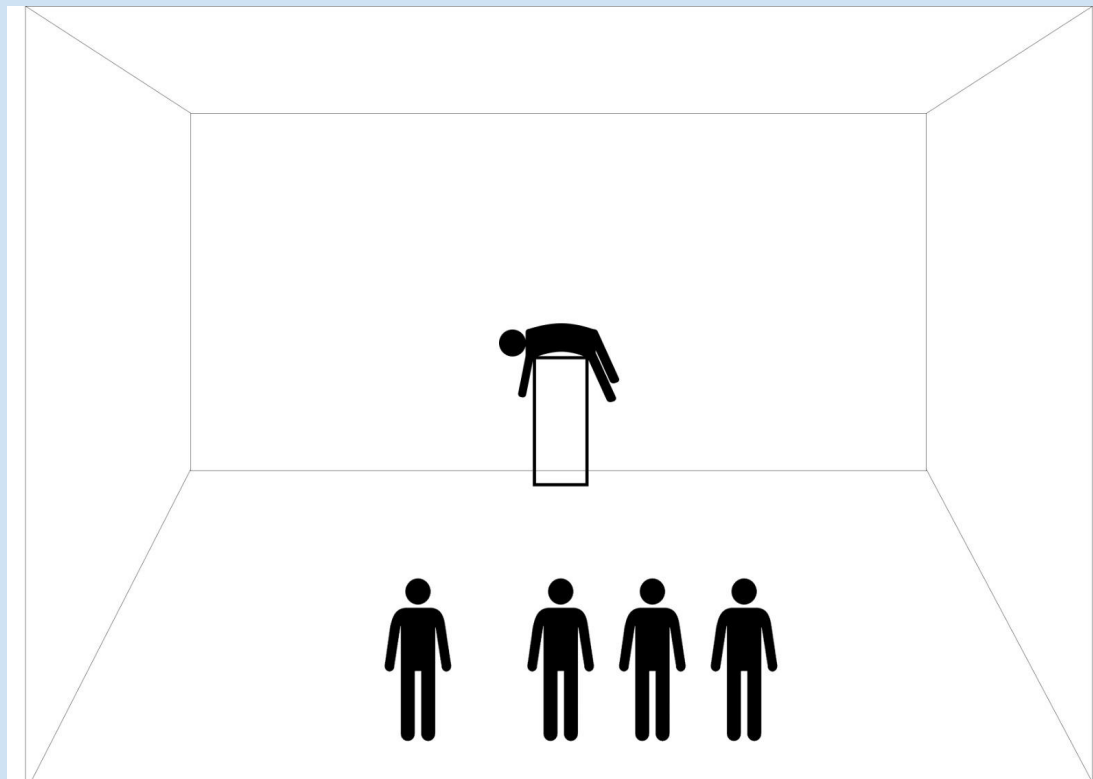




## 9. Instalacja Biały karzeł



## 9. Instalacja Biały karzeł



## 9. Instalacja Biały karzeł

Widownia wchodzi do ciemnego pomieszczenia w którym zastaje scenę Piety. Widoczny fosforyzujący obiekt (człowiek) unosi się w przestrzeni, trzymany przez niewidoczny Kosmos. Po chwili widzowie opuszczają pomieszczenie.

# 10. Instalacja Supernowa



# 10. Instalacja Supernowa

## SUPERNOVA scenografia

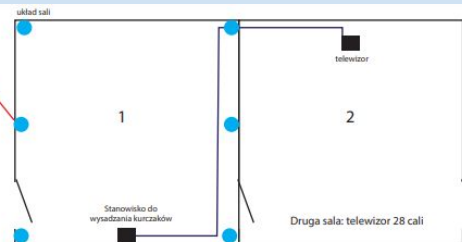
Dwie sale na planie kwadratu minimum 4x4 m. Okna wyciemnione.

### Pierwsza sala

Ściany i sufit oraz podłoga pokryte kurtynami z folii malarskiej (minimum 4 warstwy zamontowane tak, by po każdym dniu można było je zdemontować razem z resztkami mięsa) (dobrze działa konstrukcja zrobiona z drewnianych ram i sznurków, do których przymocowuje się folię)



Oświetlenie: 6 x białe ledowe pary



Druga sala: telewizor 28 cali

### Stół do eksplozji:

Konstrukcja: regalowy profil metalowy  
wszystkie elementy skręcane  
ramię na kamerę wysokości 80 cm,  
umieszczone centralnie nad blatem.  
Wszystko z dziurkowanych listw  
(możliwość regulacji wysokości kamery)

Blaty - 3 warstwy osb 1 cm skręcane  
razem (do wymiany po każdym  
spektaklu)

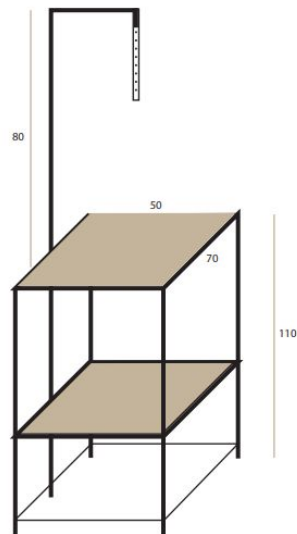
półka z osb 1 cm.

KAMERA - kamera cyfrowa z  
wyjściem analogowym (cinch,  
s-video)

Statyw (grip - z imadłem) do kamery

Kabel cinch 10m do połączenia  
kamery z telewizorem

Telewizor 28 cali z wejściem cinch



# 10. Instalacja Supernowa

Widzowie wchodzą do pokoju stylizowanego na PRL w którym znajduje się siedząca na kanapie i wpatrzona w telewizor znudzona para. Kobieta zaczyna śpiewać, na ekranie telewizora leci program kulinarny w którym oporzędzany jest kurczak spożywczy. Po około 2 minutach na ekranie kucharz wkłada petardę do kurczaka, słychać huk za drzwiami, widzowie przechodzą do pomieszczenia w którym nastąpił wybuch.

# 11. Instalacja Gwiazda Neutronowa

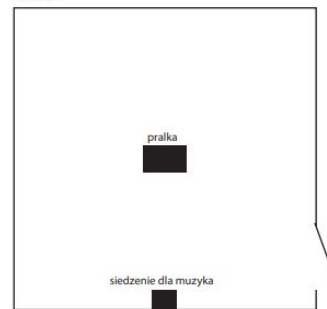
NEUTRON STAR \_  
elementy scenografii

Sala na planie kwadratu minimum 8x8m. Okna wyciemnione, ściany ciemne, szare.

Oświetlenie: 1-2 białe sceniczne pary na dimmerze

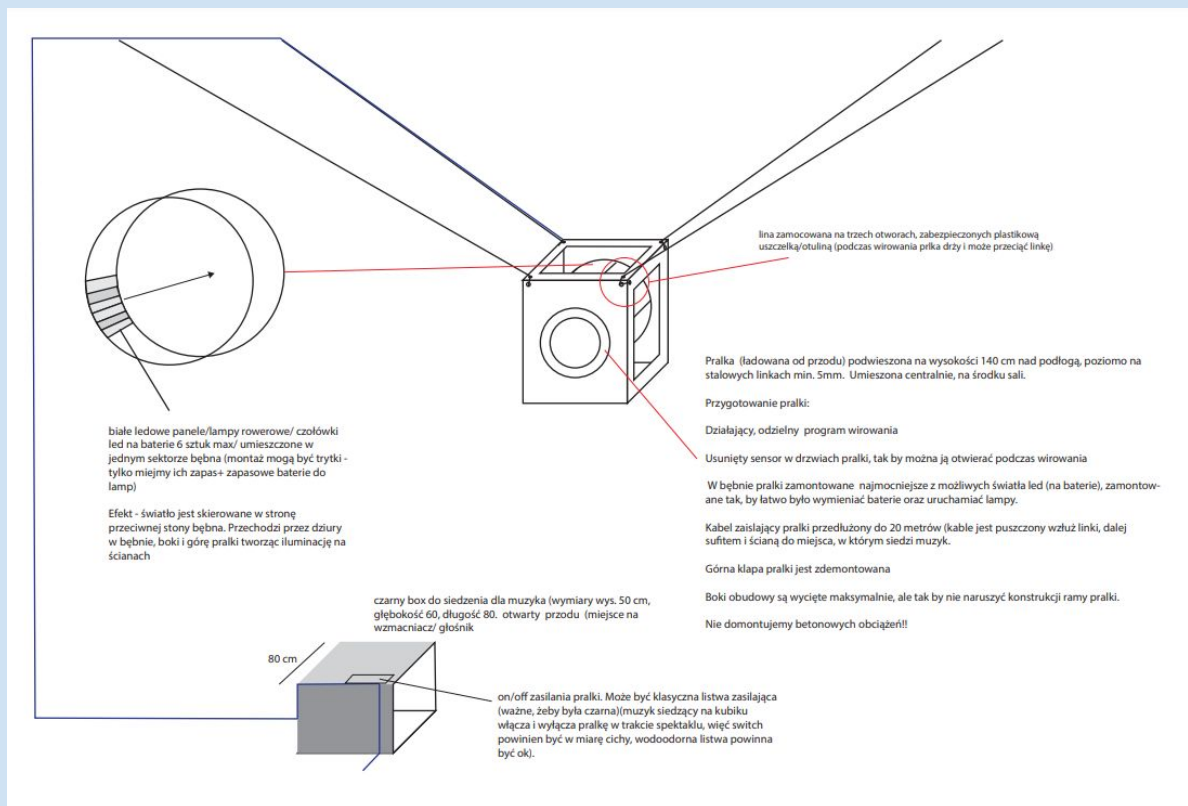


układ sali



Ubrania (bez względu na kolor - koszule, tshirty, spodnie, raczej nie jinsy), większe tkaniny  
- mogą być prześcieradła, powłoki.  
- do tego dwa duże czarne budowlane wiadra  
- po spektaklu miejsce, gdzie można to wszystko rozwiesić i wysuszyć

# 11. Instalacja Gwiazda Neutronowa

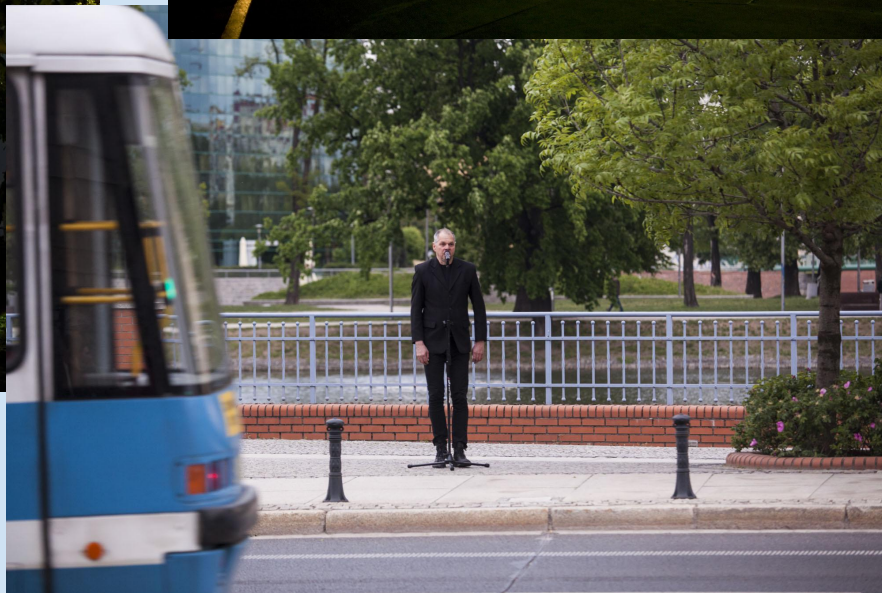




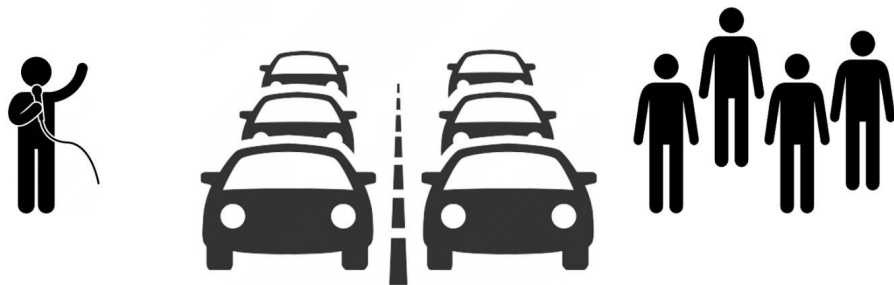
# 11. Instalacja Gwiazda Neutronowa

Pod sufitem podwieszona jest działająca pralka. Na środku rozrzucone są rzeczy, pod którymi leżą tancerze. Rozpoczyna się performance, pralka rozpoczyna wirowanie, para tancerzy tańczy emocje towarzyszące wciskaniu elektronu w protony, powstawania materii zdegenerowanej.

## 12. Instalacja Czarna dziura



## 12. Instalacja Czarna dziura



## 12. Instalacja Czarna Dziura

Widzowie opuszczają budynek. Po raz pierwszy od ponad godziny są w stanie stwierdzić gdzie się znajdują. Profesorowie Instytutu wracają do budynku, w pewnej odległości od widzów pojawia się samotna i niedostępna postać (najlepiej po drugiej stronie ulicy). Przypadkowi przechodnie, samochody zaczynają tworzyć naturalną scenografię, czarna dziura staje się otaczającą widzów rzeczywistością.

**KONIEC**